

[Honoré.]

overhovedet. En af dem lyder, at man i stedet for at føre indkomstpøolitik skal give skattelettelser, oven i købet give skattelettelser nu, der skal overflødiggøre den indkomstpøolitik, der er tale om med gyldighed for de kommende måneder. Men må jeg spørge: er finansloven for det kommende år ikke vedtaget? Giver denne finanslov med dens store underskud på statsbudgettet baggrund for øgede skattelettelser? Nej, tværtimod.

Til dem, der foreslår skattelettelser i denne forbindelse til erstatning for en indkomstpøolitik, vil jeg sige: er det virkelig sådan, at skattelettelser automatisk medfører en bremsning af lønstigningen? Vi fik en stor skattelettelse i 1975. Blev lønstigningen bremsset i 1975? Jeg synes, jeg i debatten har hørt noget om, at lønstigningen i 1975 lå på 15 pct., eller hvor meget var det? Den var i hvert fald meget stor og større end i 1976.

Det er en fuldstændig ugyldig argumentation og indvending imod indkomstpøolitik at fremføre disse tanker om skattelettelser her og nu.

Så er der en anden ting. Der er et parti i folkettinget, VS, der har gjort sig til fortalere for, at man skal standse væksten i industrisamfundets forbrug af ressourcer. Der er tale om lav vækst, men samtidig er VS et parti der her, når der er tale om lønninger, går ind for, at reallønnen ikke må udhules, men skal opretholdes, skal forøges. Men hvad betyder øget realløn? Øget realløn betyder øget forbrug, og med nedsat arbejdstid betyder den yderligere indsats af maskiner. Tænk om, at man skal standse og reducere den økonomiske vækst, lader sig, så vidt jeg kan se, ikke logisk forene med kravet om øget realløn. For mig at se er der altså her et parti, hvis tanker om disse spørgsmål er logisk uforenelige.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Hr. Honoré gav udtryk for, at skattelettelser ikke var noget egnet middel i den nuværende situation, og brugte i sin begrundelse to ting.

For det første sagde hr. Honoré, at finansloven er vedtaget, og finansloven giver ikke muligheder for skattelettelser. Men hr. Honoré må trods alt være klar over, at selv om finansloven er vedtaget, kan man godt i løbet af finansåret ændre på statens udgifter, så det er altså ikke nogen hindring.

Det andet, hr. Honoré sagde, var, at skatte-

lettelser ikke automatisk bremser lønstigningerne. Nej, men det, vi diskuterer i øjeblikket, er spørgsmålet om at ophøje et mæglingsforslag til lov, og dér er det altså, fremskridtspartiet foreslår, at vi skal holde lønstigningerne nede og så til gengæld give lønmodtagerne en ordentlig, en retfærdig, en reel lønfremgang i stedet for den løntilbagegang, som bliver en følge af dette lovforslag.

Ib Christensen (DR):

Jeg takker arbejdsministeren for erkendelsen af, at situationen ikke er den samme, hvad enten arbejdsmarkedets parter bliver enige, eller man gør det, som regeringen med dens støttepartier prøver at gøre nu.

Men det, som jeg skitserede med mine tre nøgleord, var den alternative økonomiske politik, som vi har, i forhold til den, der er regeringens og dens støttepartiers politik. Det var ikke et alternativ til den øjeblikkelige akutte situation, og derfor ville jeg gerne, om arbejdsministeren vil svare mig på et spørgsmål, der også lå i mit første indlæg, men som arbejdsministeren ikke beskæftigede sig med. Jeg vil gerne, at han svarer på det spørgsmål nu, og det lyder: hvorfor har arbejdsministeren ikke valgt at indskrænke indgrebene til de i egentligste forstand livsvigtige samfundsfunktioner, altså de nødvendige samfærdelsesforbindelser, kraftværkerne og lignende helt nødvendige ting? Arbejdsministeren er dog udsprunget af fagbevægelsen, og hvis det er en hjertesag for ham og for regeringen at foretage mindst mulige indgreb i forhold til, hvad arbejdsmarkedets parter er enige om, ville det så ikke være logisk at sige: ja vel, men så indskrænker vi os til disse nødvendige indgreb, fordi vi ikke kan have, at de livsvigtige samfundsfunktioner stopper næste døgn og i de kommende døgn, og lader det andet køre af hensyn til den frie forhandlingsret, som vi er tilhængere af og ikke ønsker at undergrave. Tværtimod fremgik det af hr. Aukens udtalelser, at den ret sætter socialdemokratiet overmåde højt, i hvert fald i teorien.

Jeg synes ikke, det er særlig åbent og måske heller ikke særlig hæderligt, hvis man prøver at sælge dette mæglingsforslags ophøjelse til lov under den etikette, at det simpelt hen var nødvendigt for at sikre hospitaler, plejehjem og andre samfundsfunktioner, for det kunne man gøre ad anden vej, nemlig ved at indskrænke indgrebet til disse konkrete afgrænsede områ-